

Olavi ja Saga. Kuva: Laura Laiholahhti.

Ayrshirekasvattaja 2004

Olavi Ahonkivi

- Jalostusta täydestä sydäimestä

Mistä kaikki alkoi...

“Olkku” aloitti karjanpidon vuonna 1983 omalla määrätietoisella tavallaan Porin Kellahdelta ostamallaan tilalla kolmen lehmän navetassa! Kyseessä oli maitokiintiöiden määräytymisvuosi ja hän sai kuin saikin lähetettyä vuoden viimeisenä päivänä maitoa meijeriin 17 litraa! Ja siinä napsahti tuotantokiintiö, jonka turvin saattoi aloittaa menestyksensä uran karjanjalostajan pitkällä ja mutkaisella uralla.

Aluksi karjassa oli kaikkia kolmea rotua, mutta viimeisten vuosien aikana “värivikainen” karja-aines on hissukseen muuttanut alle-

kirjoittaneen hoiviin. Muutamaa suomalaista väripilkkaa lukuun ottamatta nykyinen karja koostuu toinen toistaan hienommista ayrshireistä.

Lehmämäärä on pikku hiljaa kohonnut lukuisten navetan laajennusten myötä 36:een. Olavin karjanhoito perustuu eläinten hyvinvoinnin täydelliseen huomioonottamiseen. Navetta on aina esimerkillisen siisti ja eläimet tyytyväisen ja hyvinvoivan näköisiä. Ja mikä on ollessa, kun jokainen eläin pienimmästä isoimpaan ulkoilee päivittäin ja asustaa hyvin kuivitetussa ja puhtaassa ympäristössä. Erytishuomion saavat pienet karjan toivot - vapaa maitojuotto pitkään - ja tuloksena todella upeat kookkaat nuoret eläimet!

Jalostustavoitteet

Olkku jalostaa Rounion Ayrshire-karjaansa todella määrätietoisesti tavoitteenaan terve, helppohoitoinen ja hyvärakenteinen karja. Ja kaiken tuon lisäksi ei ole lehmien tuotostakaan unohdettu. Tästä erinomaisena osoituksena vuoden 2004 upea keskituotos, viisi kiloa vajaa 11 000 maitokiloa!

Aluksi Olavi käytti jalostuksen perustana lähestulkoon pelkkiä jalostusarvoja. Valiosonnien runsas käyttö on jatkunut jo 15 vuotta. Pelkällä “indeksijalostamisella” hän ei kuitenkaan mielestään päässyt toivottuun tuloksen varsinkaan rakenteen osalta. “Isäsonni- en tulee täyttää vaatimukset varsinkin rakenteen suhteen

- vain parhaat, jo näytön omaavat läpäisevät tarkan seulan”, Olavi kertoo. Nyt hän käyttääkin pääasiassa kanadalaista ainesta, mutta myös kriteerit täyttäviä kotimaisia - kuten Tyrisevän Miquria - on käytetty. Ja tulokset alkavat näkyä: korkeita, hyvärakenteisia, upeatyyppisiä eläimiä!

Lehmäperheet

Kysyessäni Olavilta lehmäperheistä, hän mainitsi kaksi tärkeintä kantaemää: Kauppi- lan Pantterilainen Elämänlan- ka ja Isotalon Vanteralainen Emo. Emosta oli Torpanelai- nen Lumikki, josta Pirkkulan Eepalainen Onnetar. On- nettarella on nyt odotuksia herättävät hienot tyttävät Heligosta ja Tridentistä.

Ehdottomasti tärkein eläin Olkun elämässä on ollut Elämänlangan tytär lissa. lissa sai hienojen vuosiansa aikana kolme tyttäret: Nereidin Haralan Etrosta, Oodian Kuusijoen Etronista, josta tytär Trident's Lotista, ja Heligolaisen Beliissan. Beliissasta on nyt kasvamassa kaksi tulevaisuudentoivoa Tridentistä ja Pardnerista. Olavi kertoo vieläkin haikealla mielellä lissan kuoleman olleen pahinta, mitä lehmien kanssa on tapahtunut.

Tuontieläimet

Olavi on myös lisännyt karja-ainestaan tuomalla todella hienoja eläimiä Ruotsista. Ensimmäinen tuontieläin oli Hjärterum Brendan Hjärta – myös sen pikkusisko Cornelius Hjärta löysi tiensä Poriin. Mutta ehkä kaikkein

merkittävin ostos oli kuitenkin upean Tridentiläisen Sagan hankkiminen karjaan. Olavilla itsellään on Sagasta Pardnerilainen (tiine Connista) ja Ripkeniläinen tytär. Saga on myös ollut hyvin tuottoisa alkionluovuttaja. Kun kruunuksi kaikelle Saga saavutti viime vuonna kansainvälisessä rakenearvostelussa huikean Exellent-90 tason, johon yksikään toinen suomalainen eläin ei ole vielä yltänyt. Viimeisin Ruotsintuonti on 949 Lunden Jerry Tometta, joka polveutuu Niemen kartanosta Ruotsiin myydystä Niemis Tomettasta.

Näyttelyinnostus ja tähtihetket

Kun Suomessa pitkän hiljaiselon jälkeen alettiin taas järjestää karjanäyttelyitä, Olkkukin innostui asiasta

ja jäi täydellisesti koukuun. Kaikki alkoi Karjatila –96 näyttelystä. Olkku pakkasi autoon Juliaana hiehonsa ja kuinka ollakaan se voitti hurjan 27 hiehoa käsittävän luokan! Ja siitä sitten alkoi menestys, jolle ei ole loppua näkynyt.

Herkullisimmat ja mieleenpainuvimmat tähtihetket Olaville ja meille muillekin "kotijoukoissa" häärineille aiheutti upea voittajaksi syntynyt lissa – lehmä, joka todella nautti esiintymisestä! Karjatilassa –98 se jo taisteli rodun Champion tittelistä, mutta vuonna 2000 se sitten räjäytti pankin voittamalla koko näyttelyn Championin. Allekirjoittanut oli vähintäänkin yhtä ylpeä Olkun ja lissan menestyksestä, vaikka olikin se joka jäi toiseksi.

Tästä päästäänkin siihen Olavin parhaimpaan puoleen. Vaikka hän on menestyksekkäästi jalostanut huippukarjan, jota voi kansainvälisestikin esitellä, vaikka hän on näyttelyissä usein voittanut kaiken voitettavissa olevan, kuten Yllätys-näyttelyssä Hyvinkäällä 2004 näimme – silti Olavi on terveellä lailla ylpeä saavutuksistaan olematta kuitenkaan hiukkaakaan ylimielinen meitä muita karjaihmissä kohtaan! Päinvastoin hän on aina pyyteettömästi antamassa apua ystävilleen ja ollut myös erittäin merkittävä henkilö Ayrshirekasvattajien toiminnassa.

Kunnian haastatella sai
Sari Vanhatalo